

Catullus, c. 29, 1–10

*quis hoc potest videre quis potest pati
nisi impudicus et vorax et aleo
Mamurram habere quod comata Gallia
habebat uncti et ultima Britannia.
cinaede Romule haec videbis et feres.
et ille nunc superbus et superfluens
perambulabit omnium cubilia
ut albulus columbus aut Adoneus.
cinaede Romule haec videbis et feres.
es impudicus et vorax et aleo.*

Plautus, Menaechmi, 79–88

*Homines captivos qui catenis vinciunt
Et qui fugitivis servis indunt compedes,
Nimis stulte faciunt mea quidem sententia.
Nam <hoc> homini misero si ad malum accedit malum,
Maior lubidost fugere et facere nequiter.
Nam se ex catenis eximunt aliquo modo,
+ Tum compediti | anum lima praeterunt
Aut lapide excutiunt clavom: nugae sunt eae.
Quem tu adservare recte ne aufugiat voles,
Esca atque potione vinciri decet.*

Catullus, c. 8

Miser Catulle, desinas ineptire,

et quod vides perisse perditum ducas.

fulsere quondam candidi tibi soles,

cum ventitabas quo puella ducebat

amata nobis quantum amabitur nulla. 5

ibi illa multa cum iocosa fiebant,

quae tu volebas nec puella nolebat,

fulsere vere candidi tibi soles.

nunc iam illa non vult: tu quoque impotens noli,

nec quae fugit sectare, nec miser vive, 10

sed obstinata mente perfer, obdura.

vale puella, iam Catullus obdurat,

nec te requiret nec rogabit invitam.

at tu dolebis, cum rogaberis nulla.

scelesta, vae te, quae tibi manet vita? 15

quis nunc te adibit? cui videberis bella?

quem nunc amabis? cuius esse diceris?

quem basiabis? cui labella mordebis?

at tu, Catulle, destinatus obdura.

Horatius, *Epod.* 11 (vv. 1–18)

Petti, nihil me sicut antea iuvat

scribere versiculos amore percussum gravi,

amore, qui me praeter omnis expetit

mollibus in pueris aut in puellis urere.

hic tertius December, ex quo destiti

5

Inachia furere, silvis honorem decutit.

heu me, per urbem (nam pudet tanti mali)

fabula quanta fui, conviviorum et paenitet,

in quis amantem languor et silentium

arguit et latere petitus imo spiritus.

10

'contrane lucrum nil valere candidum

pauperis ingenium' querebar adplorans tibi,

simul calentis inverecundus deus

fervidiore mero arcana promorat loco.

'quodsi meis inaestuet praecordiis

15

libera bilis, ut haec ingrata ventis dividat

fomenta vulnus nil malum levantia,

desinet inparibus certare submotus pudor.'

Horatius, *Epod.* 1

Ibis Liburnis inter alta navium,

amice, propugnacula,

paratus omne Caesaris periculum

subire, Maecenas, tuo:

quid nos, quibus te vita sit superstite 5

iucunda, si contra, gravis?

utrumne iussi persequemur otium

non dulce, ni tecum simul,

an hunc laborem mente laturo, decet

qua ferre non mollis viros? 10

feremus et te vel per Alpium iuga

inhospitalem et Caucasum

vel occidentis usque ad ultimum sinum

forti sequemur pectore.

roges, tuum labore quid iuvem meo, 15

inbellis ac firmus parum?

comes minore sum futurus in metu,

qui maior absentis habet:

ut adsidens inplumibus pullis avis

serpentium adlapsus timet 20

magis relictis, non, ut adsit, auxili

latura plus praesentibus.

libenter hoc et omne militabitur

bellum in tuae spem gratiae,

non ut iuvenis inligata pluribus 25

aratra nitantur meis

pecusve Calabris ante Sidus fervidum

Lucana mutet pascuis

neque ut superni villa candens Tusculi

Circaea tangat moenia: 30

satis superque me benignitas tua

ditavit, haud paravero

quod aut avarus ut Chremes terra premam,

discinctus aut perdam nepos.